

உன் தேவனைச் சந்திக்க நீ ஆயத்தமா?

R. ஸ்டான்லி

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைக் குறித்தும், அதற்கு நீங்கள் எப்படி ஆயத்தப்படவேண்டும் என்பதைக் குறித்தும் பைபிள் போதிப்பதை இக்கட்டுரை உங்களுக்குத் தொகுத்து வழங்குகிறது. தேவன் உங்களை நேசிக்கிறார்; நித்திய நித்தியமாய் அவரோடு பேரின்பமாய் நீங்கள் வாழவேண்டுமென அவர் வாஞ்சிக்கிறார். உங்கள் நித்தியத்தை நீங்கள் நரகத்தில் கழிக்கவேண்டுமென்று அவர் சற்றேனும் விரும்பவில்லை. நண்பரே, இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளவற்றைக் கருத்துன்றிப் படிக்கும்படி உங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறேன். இதை வாசித்து முடிக்க முப்பது நிமிடங்கள்தான் ஆகும். இச்செய்தியில் ஏறத்தாழ 250 வசனங்கள் பைபிளில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. முதல் முறை வாசிக்கும்போது இவ்வசனங்கள் யாவற்றையும் எடுத்துப் பார்ப்பது கட்டாயமல்ல. அடுத்தடுத்து நீங்கள் வாசிக்கும்போது பைபிளைத் திறந்து வசனங்களைப் பார்த்தால் போதும். காரியங்கள் இப்படி இருக்கின்றனவா என்று வியப்பீர்கள். “வாழ்வா, மாள்வா?” “பரலோகமா, நரகமா?” இதை நிர்ணயிக்கும் காரியம் இது! பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்க முடியாது. இப்பக்கங்களை நீங்கள் வாசிக்கும் போது ஆண்டவர் உங்கள் மனக்கண்களைத் திறக்கும்படி வேண்டுகிறேன்.

* * *

பரிசுத்த வேதாகமமே கடவுளது வார்த்தை. அதில் ஏறத்தாழ 30,000 வசனங்களுண்டு. அவற்றில் 8000க்கும் மேற்பட்டவை எதிர்காலத்தைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனங்களாம். அப்படியானால், பைபிளில் ஏறத்தாழ 25% எதிர்காலத்தைக் குறித்துப் பேசுகிறது எனலாம். எனவேதான் விவிலியமானது “தீர்க்கதரிசன வசனம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது (2 பேது 1:19-21).

திருமறையிலுள்ள தீர்க்கதரிசனங்களின் ஒட்டுமொத்தமான கருப்பொருளானவர் இயேசு கிறிஸ்துவே. “இயேசுவைப் பற்றிய சாட்சியே தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவியாய் (உயிர்மூச்சாய்) இருக்கிறது” என்று திருமறையின் இறுதிப் புத்தகம் கூறுகிறது (வெளி 19:10). இத்தீர்க்கதரிசனங்களில் சில கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையைக் குறித்தவை. மற்றவை அவரது இரண்டாம் வருகையைக் குறித்தவை. அவரது முதல் வருகையைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்கள் அவரது பிறப்பு, வாழ்வு, பணி, இறப்பு, உயிர்ப்பு, பரமேறுதல் ஆகியவற்றில் துல்லியமாய் நிறைவேறின. இதோ, சில எடுத்துக்காட்டுகள்: அவரது பிறப்பிடம் (மீகா 5:2; லூக் 2:4,5,7); அவரது கன்னிப் பிறப்பு (ஏசா 7:14; லூக் 1:26,27,30,31); அவரது முன்னோடி (மல் 3:1; லூக் 7:24,27); அவர் ஊழியம் செய்த இடம் (ஏசா 9:1,2; மத் 4:13-16); உவமைகள் மூலம் அவரது போதனை (சங் 78:2-4; மத் 13:34,35); சொந்த மக்களாலேயே அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டது (ஏசா 53:3; யோ 1:11); அவரது சீடனால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டது (சங் 41:9; லூக் 22:47); அவருக்கு எதிரான பொய்ச்சாட்சிகள் (சங் 35:11; மாற் 14:58); இரு திருடர் நடுவில் சிலுவையில் அறையப்பட்டது (ஏசா 53:12; மாற் 15:27); செல்வந்தனின் கல்லறையில் அடக்கம் (ஏசா 53:9; மத் 27:57-60); அவரது உயிர்த்தெழுதல் (சங் 16:10; மாற் 16:6,7); அவரது பரமேறுதல் (சங் 68:18; எபே 4:8).

கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்கள் இவ்வளவு துல்லியமாய் நிறைவேறியதுபோலவே, அவரது இரண்டாம் வருகையைக் குறித்த தீர்க்கதரிசனங்களும் எழுத்தின்படி அப்படியே நிறைவேறித் தீரும். அவற்றில் இதோ ஒரு சில: (அ) கிறிஸ்துவானவரே முன்னறிவித்தவை (மத் 24:30; மாற் 13:24-26; லூக் 17:23,24; யோ 14:2,3); (ஆ) தூதர்கள் முன்னறிவித்தது (அப் 1:10,11); (இ) கிறிஸ்துவின் சீடர் முன்னறிவித்தவை (பிலி 1:5; கொலோ 3:4; 1 தெச 1:10; 2:19; 3:13; 4:16; 5:23; 2 தெச 2:8; தீத் 2:13; எபி 9:27,28; யாக் 5:7,8; 2 பேது 3:9-12; 1 யோ 2:28; 3:2; யூதா 14,15; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முழுவதும்).

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையோடு சம்பந்தப்பட்டுப் பல முக்கிய நிகழ்வுகள் நடக்கும் என்று இந்தத் தீர்க்கதரிசனப் பகுதிகளிலிருந்து அறிய முடிகிறது. அவையாவன: அவரது இரகசிய வருகையும் திருச்சபை எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலும் (1 கொரி 15:51,52; 1 தெச

4:16-18); அந்திக் கிறிஸ்து தோன்றுதல் (2 தெச 2:1,7,8); கிறிஸ்துவின் நியாயாசனம் (1 கொரி 3:13-15; 2 கொரி 5:4,10; 1 பேது 5:4); மகா பெரிய உபத்திரவம் (தானி 12:1; மத் 24:4-26); கிறிஸ்துவின் பகிரங்க வருகை (தானி 7:9-14; மத் 24:27-30; வெளி 19:11-16); மண்ணுலகில் அவரது ஆயிரமாண்டு அரசாட்சி (ஏசா 11:4-10; வெளி 20:4-10); பெரிய வெள்ளைச் சிங்காசன நியாயத்தீர்ப்பு (வெளி 20:11-14); பூவுலகு தீக்கிரையாக்கப்படல் (2 பேது 3:5-13; வெளி 20:11; 21:1); புதிய வானம், புதிய பூமி தோன்றுதல் (ஏசா 60:19-22; 65:17; 66:22; வெளி 21:1-22:5).

இந்நிகழ்வுகள் நடக்கும் காலக்கிரமம் (chronology), இந்நிகழ்வுகளின் தன்மை (character), ஆகியவை குறித்துத் திருமறைப் போதகர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் கருத்துக்களில் வெகுவாய் வேறுபட்டுள்ளனர். அது காரியமல்ல. இரண்டாம் வருகைக்கான நமது “ஆயத்தமே” அதிமுக்கியம். இச்சம்பவங்கள் “எப்பொழுது” நடக்கும், “எப்படி” நடக்கும், “எங்கு” நடக்கும் என்பதையெல்லாம் நிர்ணயிப்பது தேவனது வேலை (அப் 1:6-8). நம்மைப் பொறுத்தவரை, அவரது தீர்க்கதரிசன நாட்காட்டியில் அடுத்து நிகழ்விருக்கும் இச்சம்பவங்களுக்காக “ஆயத்தமாய்” இருக்கவேண்டும், அவ்வளவுதான். தங்களது ஆண்டவர் எந்த வேளையிலும் வரலாம் என்ற அனுதின எதிர்பார்ப்புடன் ஆதிச்சீடர் வாழ்ந்தனர். எனவே “கர்த்தர் வருகிறார்” என்று பொருள் படும் “*மாரநாதா*” என்ற அரமிய வார்த்தையைக் கூறியே ஒருவரையொருவர் வாழ்த்தினார்களாம்! நாம் ஆயத்தப்படவேண்டிய 10 முக்கிய பகுதிகள் இதோ —

1. மனந்திரும்புதலும் இரண்டாம் வருகையும்

“மனந்திரும்புங்கள்; விண்ணரசு நெருங்கி வந்துவிட்டது” என்று கிறிஸ்துவுக்கு முன்னோடியான திருமுழுக்கினன் யோவான் பிரசங்கித்தான் (மத் 3:2). இயேசு வந்தபோது அவரது செய்தியும், “மனந்திரும்புங்கள்; விண்ணரசு நெருங்கி வந்துவிட்டது” என்றே இருந்தது (மத் 4:17). “உமது அரசு வருவதாக” என்று அவர் நமக்கு ஜெபிக்கக் கற்றுக் கொடுத்தார் (மத் 6:10). அவரது வருகைக்கு முன்னான சம்பவங்களைக் குறிப்பிட்டு அவர் சொன்னது: “இவைகள் சம்பவிக்கிறதை நீங்கள் காணும்போது, இறையரசு நெருங்கி வந்துவிட்டதென்று அறியுங்கள்” (லூக் 21:31).

நண்பரே, இப்பொழுதே உங்கள் பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்புங்கள். அவற்றைக் கடவுளிடம் அறிக்கையிடுங்கள். அவர் உங்களை முழுவதுமாய் மன்னித்துவிடுவார். அவரது திருக்குமாரனின் இரத்தம் உங்களைக் கழுவிச் சுத்தப்படுத்தும் (1 யோ 1:7-9). கிறிஸ்து உங்களுக்காகவே உயிர்கொடுத்துப் பின்னர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்று விசுவாசித்து அதை வாயால் சொல்லுங்கள். தண்ணீரில் திருமுழுக்கு பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள் (ரோ 10:9,10; மாற் 16:16; 1 பேது 3:21,22). நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளை என்று உள்ளான மனதில் ஒரு நிச்சயம் பெறுவீர்கள் (யோ 1:12; ரோ 8:16). இதைத்தான் மறுபிறப்பு அல்லது புதுப்பிறப்பு என்று பைபிள் அழைக்கிறது. “நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்காவிட்டால் இறையரசைக் காணமாட்டீர்கள்” என்றார் இயேசு (யோ 3:3-5). நீங்கள் உங்கள் பாவங்களை விட்டு மனந்திரும்பிக் குணப்படும்போது மட்டுமே நீங்கள் தேவனைச் சந்திக்க ஆயத்தமாகுகிறீர்கள் (அப் 3:19,20). உங்கள் சுய நீதியாகிய கந்தையுடைகளைக் கழற்றியெறிந்துவிட்டு, கிறிஸ்துவின் நீதியாகிய பொன்னாடையை அணிந்துகொள்ளுங்கள் (ஏசா 64:6; லூக் 15:22; பிலி 3:4-9). அப்பொழுதுதான் மகாராஜாவின் விருந்தில் நீங்கள் பங்கேற்க முடியும் (மத் 22:11-13).

கடந்த காலத்தை மறந்துவிடுங்கள். “அறியாமையின் காலங்களைக்” கடவுள் கணக்கிலெடுக்க மாட்டார். இப்பொழுதே, நியாயத்தீர்ப்பு நெருங்கிவிட்டதால், மனந்திரும்பவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு வருக்கும் கட்டளையிடுகிறார் (அப் 17:30,31). கிறிஸ்துவானவர் திரும்பிவரத் தாமதிப்பதைத் தவறாய்க் கணித்துவிடாதீர்கள். நீங்கள் மனந்திரும்புவதற்கென்றே பொறுமையுள்ள தேவன் உங்களுக்குக் கூடுதல் கால அவகாசம் தருகிறார் (2 பேது 3:9). இன்னும் தள்ளிப் போடாதிருங்கள் (நீதி 29:1). நாளை நாளை என்றால் காலம் கடந்து விடும் (நீதி 27:1; 2 கொரி 6:2). இன்றே உங்கள் பெயரைத் தேவாட்டுக் குட்டியானவரின் ஜீவப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்துவிடுங்கள் (வெளி 21:27; எபி 12:23). வெள்ளைச் சிங்காசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் கடவுளுக்குமுன் புத்தகங்கள் திறக்கப்படும்போது, உங்கள் பெயர் அங்கு இல்லாவிட்டால், அப்பொழுது என்ன செய்வீர்கள்? (வெளி 20:11,12). ஜீவப் புத்தகத்தில் பெயர் எழுதப்படாத எவரும் தீக்கடலில் தள்ளப்படுவார் (வச 15).

2. திருமறைத் தியானமும் இரண்டாம் வருகையும்

தமது வருகையின் அடையாளங்களைத் தமது சீடருக்கு முன்னறி விக்கையில், இயேசு அழுத்திச் சொன்னது: “வானமும் பூமியும் ஒழிந்து போகும்; என் வார்த்தைகளோ ஒருபோதும் ஒழிவதில்லை” (மத் 24:35; லூக் 21:33). இன்று நாம் கண்களால் காணும் யாவும் தற்காலிகமானவை; ஒன்று மட்டும் விதிவிலக்கு. அதுதான் பைபிள்! கடைசிக் காலத்தின் கடைசிக் கட்டத்திற்குள் நாம் வந்துகொண்டிருக்கையில், தூர்வுபதேச “வெள்ளங்கள்” நம்மீது மோதியடிக்கும். திருவசனமாகிய உறுதியான பாறையில் நமது வாழ்க்கை அடித்தளமிட்டிருந்தால் மட்டுமே நாம் பேரழிவுக்குத் தப்பலாம் (மத் 7:24-27). கடைசி நாட்களில் ஆரோக்கிய உபதேசிகளைவிடத் தூர்வுபதேசிகளும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும் திரளாய்க் காணப்படுவர் (மத் 24:11; 2 தீமோ 4:1-4).

நண்பரே, வேத வாக்கியங்களால் உங்களை நிறைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவசரப்படாமல் திருவசனத்தை நிதானமாய்த் தியானிக்கப் போதுமான நேரம் செலவிடுங்கள். வேத ஆராய்ச்சிக்கு ஆரோக்கியமான உதவி நூல்களைத் தெரிந்தெடுக்க நம்பகமான திருமறைப் போதகர்களோடு கலந்தாலோசியுங்கள். எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு வசனங்களை மனனம் செய்யுங்கள். இவையெல்லாம் “பொல்லாத நாட்கள்” (எபே 6:13). சாத்தானும் அவனது தீய சக்திகள் யாவும் கடவுளுடைய பிள்ளைகளுக்கெதிராய்ப் போர் தொடுத்துள்ளனர் (வச 12). தாக்குவதற்காய்க் கடவுள் நமது கரங்களில் தந்திருக்கும் ஒரே போராயுதம் “தேவ வசனமாகிய ஆவியின் பட்டயம்” மட்டுமே (வச 17). பைபிளில் சொல்லப்பட்டிராத வெளிப்பாடுகள், அனுபவங்களெல்லாம் வேண்டாம், எச்சரிக்கை! (1 கொரி 4:6). திருவிவிலியம் முதன்மையானது மட்டுமல்ல, முழுமையானது; அது பிரதானமானது மட்டுமல்ல, போதுமானது (2 தீமோ 3:14-17). தரிசனங்கள், சொப்பனங்கள், அடையாளங்கள் மற்றும் இவை போன்ற பரவசங்களுக்குப் பின்னால் அலையாதிருங்கள். இவையெல்லாம் எழுதப்பட்ட திருவார்த்தைக்கு மேல் உயர்த்தப்படக்கூடாது (எரே 23:28,29; 2 தெச 2:9-12; லூக் 17:20,21).

கிறிஸ்துவே “பிரகாசமான விடிவெள்ளி நட்சத்திரம்” (வெளி 22:16). அவர் திரும்பவும் தோன்றுமளவும், “இருள்” நிறைந்த இவ்

வுலகில் இறைவார்த்தை தரும் “ஒளியிலேயே” நாம் நடக்கவேண்டும் (2 பேது 1:19-21). தினந்தோறும் திருமறையைத் தியானிப்பதின் மூலம் தினந்தோறும் நாம் கழுவப்பட்டுத் தூய்மையடையலாம். இவ்விதம் தான் தமது வருகையில் கிறிஸ்து நம்மைப் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாய், பிழையற்றவர்களாய், தமது முன்னிலையில் நிறுத்திக்கொள்வார் (எபே 5:25-27). பரலோகில் அவரது பெயர்களில் ஒன்று “தேவனுடைய வார்த்தை” என்பது (வெளி 19:13).

3. பரிசுத்த வாழ்வும் இரண்டாம் வருகையும்

“பரிசுத்தம் இல்லாமல் ஒருவனும் தேவனைத் தரிசிக்க முடியாது” (எபி 12:14; மத் 5:8). “இரவில் திருடன் வருவது போல் கர்த்தர் வரும் போது” மண்ணுலகு தீக்கிரையாகும் (2 பேது 3:10). இந்த அகிலவுலகப் பேரழிவை முன்னறிவித்த பின்னர், அப்போஸ்தலன் பேதுரு நமக்கு விடும் சவால்: “இப்படி இவையெல்லாம் அழிந்துபோகவிருப்பதால் நீங்கள் எவ்வளவு பரிசுத்த நடக்கையும் தேவ பக்தியும் உள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும்!” (வச 11). இதைத் தொடர்ந்து அப்போஸ்தலனது அறிவுறுத்தல்: “அவரது முன்னிலையில் கறையற்றவர்களும் பிழையற்றவர்களும் கண்ணப்படக் கவனமாயிருங்கள்” (வச 14).

வரவிருக்கும் “மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலை” நினைவிற் கொண்டு தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் முன்பாகக் குற்றமற்ற மனச் சாட்சியைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள் (அப் 24:15,16). இந்த உயிர்த்தெழுதலில் விசுவாசிகள் “நித்திய மகிழ்ச்சிக்கும்,” அவிசுவாசிகள் “நித்திய இகழ்ச்சிக்கும்” விழித்து எழுந்திருப்பர் (தானி 12:2). நாம் கர்த்தரை முகமுகமாய்ச் சந்திக்கும்போது, அவரைப் போலவே மாறிவிடுவோம். அவர் மீது இவ்வித நம்பிக்கை கொண்டுள்ள எவரும் அவர் தூயவராயிருக்கிறதுபோலத் தன்னையும் தூய்மைப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் (1 யோ 3:2,3). அசுத்தமானது எதுவும் பரலோகிற்குள் நுழைய முடியாது (வெளி 21:27; 1 கொரி 6:9,10; கலா 5:19-21). பரலோகில் எல்லாமே “பரிசுத்தம்” என்றிருக்கும்: “பரிசுத்த தூதர்” (வெளி 14:10), “பரிசுத்த அப்போஸ்தலர்” (18:20), “பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள்” (18:20; 22:6), “பரிசுத்த நகரம்” (21:10). பரலோகில் இடையறாது பாடப்படும் பல்லவியும் “பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர்” என்றே இருக்கும் (வெளி 4:8).

நண்பரே, நல்லதை விரும்புவதையும், தீயதை வெறுப்பதையும் ஒருபோதும் தளர்த்திவிடாதிருங்கள். பிசாசு உங்களைச் சோதிக்கலாம்; ஆனால் உங்களது ஒத்துழைப்பின்றி அவன் உங்களைத் தோற்கடிக்க முடியாது. “உடல் ஆசை, இச்சை நிறைந்த பார்வை, செல்வச் செருக்கு” ஆகியவற்றிற்கு மறுப்புத் தெரிவித்துக்கொண்டேயிருங்கள்; அப்பொழுதுதான் நித்திய வாழ்வில் நீங்கள் நிலைத்திருக்க முடியும் (1 யோ 2:16,17). முழங்காலிட்டுக் கடவுளுக்குமுன் அடிக்கடி உங்களைத் தற்பரிசோதனை செய்துகொள்ளுங்கள். உங்களது பரிசுத்தத்தின் அளவில் ஒருபோதும் திருப்தியடையாதிருங்கள். காலம் செல்லச் செல்ல இவ்வுலகு இன்னும் கெட்டுப்போய்க்கொண்டேயிருக்கும். ஆனால், “பரிசுத்தமாயிருக்கிறவன் இன்னும் பரிசுத்தமாகட்டும் ... இதோ, நான் சீக்கிரம் வருகிறேன்” என்பதே திருமறையின் இறுதிப்பக்கங்களிலுள்ள அழைப்பு (வெளி 22:11,12). பெரும்பான்மையோர் நரகத்திற்குச் செல்லும் அகன்ற பாதையைத்தான் தெரிந்துகொள்வர் என்றும், வெகு சிலரே மோட்சத்திற்குச் செல்லும் இடுக்கமான வாயிலில் நுழைய முயற்சிப்பர் என்றும் இயேசு முன்னறிவித்துள்ளார் (மத் 7:13,14). “தீயதாய்த் தோன்றுகிற எல்லாவற்றையும் விட்டு விலகுங்கள் ... சமாதானத்தின் தேவன் தாமே நமது ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து வரும்போது உங்களை முழுமையாய்ப் பரிசுத்தமாக்குவார்” (1 தெச 5:22,23). “உங்களில் நற்செயலைத் தொடங்கியவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாள்வரை அதைச் செய்து முடிப்பார்” என்று அசையாத நம்பிக்கையுடனிருங்கள் (பிலி 1:5).

4. விழிப்புள்ள ஜெபமும் இரண்டாம் வருகையும்

ஜெபத்தில் விழிப்புடன் இருப்பது கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கான ஆயத்தத்தில் அடிப்படையானதாகும். தமது வருகைக்குமுன் வரவிருக்கும் வேதனையான நாட்களைக் குறிப்பிட்டபின் ஆண்டவர் சொன்னது: “ஆகையால் இனி சம்பவிக்கவிருக்கும் இவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் தப்பி, மனுமகனுக்குமுன் நிற்கத் தகுதியுள்ளவர்களாக எண்ணப்படுவதற்கு, எப்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணி விழித்திருங்கள்” (லூக் 21:36). நமது வாழ்விலிருந்து ஜெபத்தை நெருக்கித் தள்ளி விடக்கூடிய உலகக் காரியங்களுக்கெதிராய் அவர் நம்மை எச்சரித்துள்ளார் (வச 34).

ஜெபத்தில் விழித்திருப்பதென்றால், இறைப்பிரசன்னத்தில் அவசரப்படாமல் நிதானமாய் அமர்ந்திருப்பதாகும். நாளுக்கொரு மணி

நேர ஜெபம் குறைந்த பட்சமே. அதிகாலை வேளைக்கு நிகரே கிடையாது (சங் 63:1; மாற் 1:35). முழங்காலில் நிற்பது சர்வ வல்ல தேவனுக்குமுன் நமது பயபக்தியைக் காட்டுகிறது (சங் 95:6). பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தினர் முழங்கால்படியிட்டு ஜெபித்தனர் (2 நாளா 6:13; தானி 6:10). இயேசுவானவர் முழங்கால்படியிட்டு ஜெபித்தார் (லூக் 22:41). அவரது சீடர்கள் முழங்கால்படியிட்டு ஜெபித்தனர் (அப் 9:40; 20:36; 21:5). முடிவாக, கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின் போது, அவருக்குமுன் “முழங்கால் யாவும் முடங்கும்” (பிலி 2:10). முழங்காலிடும் பழக்கம் காலத்தால் அழிக்கப்பட முடியாதது.

தேவனைப் போற்றிப் பாடித் துதித்து நன்றி சொல்வது ஜெப ஆவியை விழிப்புடன் தக்கவைத்துக்கொள்ள உதவும் (கொலோ 4:12). இடைவிடா ஆராதனையினால் பரலோகம் நிறைந்திருக்கும் (வெளி 4:8; 7:11,12; 11:16,17; 15:3,4).

ஜெபத்தில் விழித்திருப்பதென்றால், “கிறிஸ்து நம்மிலும், நாம் கிறிஸ்துவினும்” இருக்கிறோம் எனும் நிச்சயத்துடன் இறைப்பிரசன்னத்தை உணர்வதாகும் (அப் 2:25,26; யோ 17:21-33). கிறிஸ்து எப்பொழுது திரும்ப வருவாரென்று நாமறியோம். அது “காலையிலோ, மாலையிலோ, இரவிலோ” இருக்கலாம். எனவே நாம் எப்பொழுதும் விழிப்பாயிருக்கவேண்டும் (மாற் 13:35-37). ஜெபத்தில் அநேகர் மனம் தளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர் (லூக் 18:1); எனவேதான், “மனுமகன் வரும்போது மண்ணுலகில் உண்மையாகவே விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?” என்று இயேசு புலம்பினார் (வச 8). நமது ஜெபங்களுக்குப் பதில் கிடைக்கிறதோ இல்லையோ, தேவனோடு இனிமையாய் ஐக்கியங்கொள்வதே ஜெபத்தின் உன்னத நோக்காகும் (லூக் 6:12; 21:37). “பரிசுத்தவான்களின் ஜெபங்களே” பரலோகில் சிங்காசனத்திற்குமுன் தூபவர்க்கத்தின் வாசனையாய் எழும்பும் (வெளி 5:8; 8:3,4).

5. சகவறவுகளும் இரண்டாம் வருகையும்

தமது வருகைக்கும் இந்த யுகத்தின் முடிவுக்குமான அடையாளங்களை இயேசு வரிசைப்படுத்தியபோது, முன்னறிவித்தது: “அக்கிரமம் மிகுதியாவதினால் அநேகரது அன்பு குளிர்ந்துபோகும்” (மத் 24:12). இதே பாணியில் அப்போஸ்தலன் பவுல் கூறியது: “கடைசி நாட்களில் கொடிய காலங்கள் வரும் ... மக்கள் அன்பில்லாதவர்களாயும் இணக்கமில்லாதவர்களாயும் இருப்பார்கள்” (2 தீமோ 3:1-5). இன்றைய நிலை இதுதானே? இறைமக்களோ இந்த மனப்பான்மைக்கு இடந்தரக்கூடாது.

“நான் உங்களில் அன்புகூருவதுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூருங்கள் என்பதே எனது கட்டளை” என்றார் இயேசு (யோ 15:12). நாம் “யாவரோடும் சமாதானமாயிருக்கவும் பரிசுத்தமாயிருக்கவும் முயற்சிக்கவேண்டும்; பரிசுத்தமில்லாமல் ஒருவனும் கர்த்தரைத் தரிசிப்பதில்லையே” (எபி 12:14). “உங்கள் சாந்தகுணம் எல்லா மனிதருக்கும் தெரிந்திருக்கட்டும்; கர்த்தர் சமீபமாயிருக்கிறார்” (பிலி 4:5). “சகோதரரே, நீங்கள் தண்டனைத் தீர்ப்படையாதபடி ஒருவருக் கொருவர் விரோதமாய் முறையிடாதிருங்கள்; இதோ, நியாயாதிபதி வாசற்படியில் நிற்கிறார்!” (யாக் 5:9). “கர்த்தர் வருமளவும், காலத்திற்கு முன்னர் எதைக் குறித்தும் தீர்ப்பு சொல்லாதிருங்கள்” (1 கொரி 4:5). எவரையாவது நாம் வார்த்தைகளினால் பழித்தால் தண்டனைத் தீர்ப்புக்கும் எரிநரகத்திற்கும் ஆளாவோம் என்று இயேசு நம்மை எச்சரித்துள்ளார் (மத் 5:22). புறங்கூறுதல், கதை திரித்தல், அவதூறு பண்ணுதல், அரட்டையடித்தல் போன்றவற்றைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள். மனிதர் பேசும் வீணான வார்த்தை “ஒவ்வொன்றையும்” குறித்து நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஆண்டவர் நம்மை எச்சரித்துள்ளார் (மத் 12:36). அடங்காத நாவு நரகம்தான் (யாக் 3:6).

தவறிழைக்கப்பட்டாரோடு ஒப்புரவாகுங்கள் (மத் 5:23,24). காரியங்களைச் சரிசெய்யுங்கள் (எசேக் 33:15). உங்கள் இருதயத்திலிருந்து எல்லாக் கசப்பையும் பிடுங்கி எறிந்துவிடுங்கள். கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் நம்மை மன்னித்ததுபோல் யாவரையும் தாராளமாய் மன்னியுங்கள் (எபே 4:32). இன வெறி, இட வெறி போன்றவை உங்கள் வாழ்வில் ஒழியட்டும். பரலோகில் எவ்வித வேறுபாடுகளுமின்றி நாம் “தூதர்கள் போல்” இருப்போம் (மாற் 12:25). “எல்லா நாடுகள், குலங்கள், மக்களினங்கள், மொழிகளைச் சார்ந்த அனைவரும் வெண்ணுடைகள் அணிந்து,” நாமெல்லாரும் ஒரே “குடும்பமாய்” இருப்போம் (எபே 3:14; வெளி 7:9). கூடி வாழ இங்கேயே கற்றுக்கொள்வோம்!

சபையென்றாலும் சமுதாயமென்றாலும் குடும்பமே அடிப்படை யானதால், சகவுறவுகளைப் பற்றிப் பேசுகையில் குடும்ப சமாதானம் முக்கியமானது (லூக் 10:5). கிறிஸ்துவானவர் சபையில் அன்புகூருவதுபோல் மனைவியரிடம் கணவன்மார் அன்பு செலுத்தவேண்டும்; கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிக்கிறதுபோல் கணவன்மாருக்கு மனைவியர் கீழ்ப்படியவேண்டும் (எபே 5:22-28; கொலோ 3:18,19). மணவாழ்வில்

உண்மையின்மையைக் கடவுள் நியாயந்தீர்ப்பார் (எபி 13:4). பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகள் கீழ்ப்படியவேண்டும்; பிள்ளைகளைப் பெற்றோர் எரிச்சலூட்டக்கூடாது (எபே 6:1-4; கொலோ 3:20,21). நமது பிள்ளைகளது காலம் நமது காலங்களைவிடக் கொடியதாயிருக்கப் போவதால், அவர்களுக்காய்க் கண்ணீரோடு ஜெபிக்கவேண்டும் (லூக் 23:28,29). கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கு முன்னோடி போன்ற பரிசுத்த ஆவியானவரின் பணிகளில் ஒன்று கர்த்தரது “பெரிதும் பயங்கரமுமான நாள்” வருமுன், “தந்தையரின் இதயங்களைப் பிள்ளைகளிடத்தும், பிள்ளைகளின் இதயங்களைத் தந்தையரிடத்தும் திருப்புவதாகும்” (மல் 4:5,6). “கர்த்தருக்கென்று உத்தமமான ஒரு கூட்டம் மக்களை ஆயத்தப்படுத்துவதற்காகவே” ஆவியானவர் இப்படிச் செய்வார் (லூக் 1:17).

6. திருச்சபை ஐக்கியமும் இரண்டாம் வருகையும்

திருச்சபையே கிறிஸ்துவின் திருவுடல். மறுபடி பிறந்த அனைவரும் அதில் அங்கங்கள் (1 கொரி 12:27). திருச்சபைக்குள் இன வாரியாகவோ கலாச்சார வாரியாகவோ ஒரு வேறுபாடும் இருக்கக்கூடாது (1 கொரி 12:13). திருச்சபையின் ஒருமனமே இயேசுவின் தணியாத தாகம் (யோ 17:20,21). எனவேதான் புதிய ஏற்பாட்டு நிருபங்கள் அத்தனையும் ஒருமனத்தை வலியுறுத்துகின்றன (ரோ 12:10; 1 கொரி 11:33; கலா 6:2; எபே 4:2; 5:21; கொலோ 3:13; 1 தெச 5:11; எபி 3:13; யாக் 5:16; 1 பேது 4:10; 1 யோ 3:23). பரலோகில் சபைப்பிரிவு பாகுபாடுகள் இருக்காது! நீங்கள் ஆங்கிலிக்கன் சபையோ, பாப்திஸ்து சபையோ, லுத்தரன் சபையோ, மெதடிஸ்டு சபையோ, பெந்தெகொஸ்தே சபையோ, இப்படி எந்தச் சபையைச் சேர்ந்தவராயிருந்தாலும், கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் கழுவுப்பட்ட தேவப்பிள்ளைகள் யாவரும் சேர்ந்ததுதான் அவரது மணமகள் (2 கொரி 11:2; வெளி 19:6-8). வரவிருக்கும் இந்த மகிமையானவற்றை நோக்குங்கால், நாம் ஒருவரோடொருவர் சமாதானமாய் வாழவேண்டியது எவ்வளவு பெரிய பொறுப்பு!

வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்திலுள்ள ஏழு சபைகளில் சில தேவனுக்காய் எரிந்து பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தன; வேறு சில வெதுவெதுப்பாயிருந்தன; இன்னும் சில சாகும் தருவாயிலிருந்தன (வெளி 2 & 3). கிறிஸ்துவோ எந்தச் சபையையும் முடியாது என்று விட்டுவிடவில்லை. பிரியமானவரே, எந்தச் சபையாயினும் அதில் உண்மையான ஒரு சில விசுவாசிகள் இருக்கத்தான் செய்வர் (வெளி 3:4). அவர்களையெல்லாம்

கிறிஸ்துவின் அன்பினால் அணைத்துக்கொள்வோம். முடிந்த வேளை களிலெல்லாம் இறைமக்களோடு கூடிவாருங்கள். “நாளானது நெருங்கி வருகிறதால் ... சபை கூடிவருகிறதை விட்டுவிடக்கூடாது” என்று எச்சரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் (எபி 10:24,25). இவ்விதக் கூடுகைகள் “ஆராதிக்க” மட்டுமல்ல, ஒருவரையொருவர் கட்டியெழுப்ப “ஐக்கியப் படவும்” என்றிருக்கவேண்டும் (அப் 2:46,47). எந்தவொரு தனி நபருக்காகவோ நிறுவனத்திற்காகவோ அல்ல, திருச்சபைக்காகவே கிறிஸ்து திரும்ப வருகிறார்.

திருச்சபையில் ஒரு மேய்ப்பராய் நீங்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தால், உத்தமமாய் மந்தையை மேய்த்திடுங்கள்; மந்தையை மேய்ந்திடா திருங்கள் (எசேக் 34:2). தொண்டனாய்ச் செயல்படும் தலைவனாயிருங்கள். கட்டாயமாய் அல்ல, எல்லாவற்றையும் சபையினருக்குக் களிப்புடன் செய்யுங்கள். சபையாரின் வளத்திற்காகவும் வளர்ச்சிக்காகவும் செலவழியுங்கள், செலவழிக்கப்படுங்கள் (2 கொரி 12:14,15). மக்களுக்கு நீங்களே முன்மாதிரியாயிருங்கள். கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒவ்வொருவரையும் தேறினவனாய் நிறுத்த இரவும் பகலும் பாடுபடுங்கள் (கொலோ 1:28,29). அவர்கள் எல்லாரையும் திருப்பணிக் காய்ப் பயிற்றுவிையுங்கள், பக்குவப்படுத்துங்கள் (எபே 4:11-13). “பிரதான மேய்ப்பர் வெளிப்படும்போது நீங்கள் மகிமையின் கிரீடம் பெறுவீர்கள்” (1 பேது 5:1-4). கட்டிடங்களில் பணத்தைக் கொட்டாதீர்கள். பிரமாண்டமான கட்டிடங்கள் கடைசிக் காலத்திற்குத் தேவனுடைய பரிபூரண சித்தமல்ல (மத் 24:1,2; லூக் 21:5,6). சபை வளர்ந்துகொண்டே போனால், புதிய தலைவர்கள் பலர் எழுந்து வரும்படியாகவும், பரிபாலிக்க வசதியாகவும் சபையை இரண்டு மூன்றாய்ப் பிரித்துவிடுங்கள். இரண்டாம் வரிசையினர் சபையை உடைக்கும் அவலத்தையும் இது தடுக்கும். அடிப்படைத் தேவைகள் சந்திக்கப்படுமளவு எளிய கட்டிடங்களில் திருப்தியடையுங்கள். உங்கள் நேரமும் பலமும் நேரடியாய் “ஐவனுள்ள கற்களுக்காய்ச்” செலவிடப்படட்டும் (1 பேது 2:4,5). “பரம தேசத்தை” நாடிய பழங்காலத்து விசுவாச வீரர் “கோபுரங்களை விட்டுக் கூடாரங்களுக்கு” நகர்ந்தனர்; நாமோ “கூடாரங்களை விட்டுக் கோபுரங்களுக்கு” விரைகிறோம் (எபி 11:8-10). இதுவா விசுவாசம்?

7. உக்கிராணத்துவமும் இரண்டாம் வருகையும்

தேவன் நமக்குத் தருணம், தாலந்துகள், தனம் ஆகியவை தந்து ஆசீர்வதித்திருக்கிறார். இவற்றிற்கு நாம் சொந்தக்காரர் அல்ல;

பொறுப்பாளிகள், அவ்வளவுதான். இவற்றை எவ்விதம் பயன்படுத்திக் கொண்டோம் என்பதற்குக் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையின்போது நமக்குப் பலாபலன் கிடைக்கும். தாலந்துகளின் உவமையில் கிறிஸ்து இதை அழகாய் விளக்கியுள்ளார் (மத் 25:14-30). தாலந்து இல்லாத தேவப் பிள்ளை எவருமில்லை (வச 15). கடவுள் நமக்குத் தந்துள்ள தாலந்துகளைப் பயன்படுத்துவதில் நமக்கு “உத்தமம்” வேண்டும் (வச 21,23). இல்லையேல், “அழகையும் அங்கலாய்ப்பும் இருக்கும் இருளில்” நாம் தள்ளப்படுவோம் (வச 30). தலைவர்களாய் அழைக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பொறுப்பு இன்னும் அதிகம் (மத் 24:44-51).

“சிறிய காரியங்களிலும்” உத்தமமாய் இருக்க நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். உங்கள் இல்லத்தில், அயலகத்தில், வேலைத்தலத்தில், திருச்சபையில், குடும்ப வாழ்வில் “உத்தமமாய்” இருங்கள். நீங்கள் வயலில் வேலை செய்தாலும் சரி, சமையலறையில் வேலை செய்தாலும் சரி, அது காரியமல்ல; கிறிஸ்து வரும்போது உத்தமமாயிருந்தவர் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்; உத்தமமாயிராதவர் கைவிடப்படுவார் (மத் 24:40,41). ஆன்மீகக் காரியங்கள், உலகக் காரியங்களென்று அளவுக்கு மீறி கூறுபோட்டுப் பிரிக்காதிருங்கள். கடினமாய் உழைத்திடுங்கள். கவனமாய் வாழ்ந்திடுங்கள்.

இவ்வுலகு சீக்கிரம் முடிவுக்குள் வரவிருக்கிறது; எனவே நியாயமான ஆசீர்வாதங்களைக்கூட அளவுக்குமீறி அனுபவிக்கக்கூடாதென்று பைபிள் நம்மை எச்சரிக்கிறது: 1 கொரி 7:29-31, “மனைவிகள் உள்ளவர் மனைவிகள் இல்லாதவர் போலவும், அழுகிறவர் அழாதவர் போலவும், சந்தோஷப்படுகிறவர் சந்தோஷப்படாதவர் போலவும், பொருட்களை வாங்குபவர் அவை இல்லாதவர் போலவும், இவ்வுலகை அனுபவிப்பவர் அதைத் தகாத முறையில் அனுபவியாதவர் போலவும் இருக்க வேண்டும்; இவ்வுலகு அழியப்போகிறதே!” முற்காலத்து விசுவாச வீரரின் வாழ்க்கை முறை இப்படித்தானிருந்தது. அவர்களது குடியரிமை மேலான நாடாகிய பரலோகத்தில்தான் இருக்கிறதென்றும், இவ்வுலகமோ அவர்களுக்கு வழியில் தற்காலிகமான தங்குமிடமே என்றும் அறிந்திருந்தார்கள் (எபி 11:9,10,13-16; பிலி 3:20). இவ்விதம் “மண்ணுலகச்” செல்வங்களைத் தேவன் விரும்பும் வகையில் நாம் பயன்படுத்தாவிடில், தமது “விண்ணுலகச்” செல்வங்களை அனுபவிக்க அவர் நம்மை எப்படி அங்கே அனுமதிப்பார்? (லூக் 16:11). வாழ்வின் எப்பகுதியிலும் பந்தாவோ பகட்டோ இல்லாது பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

எளிய மனதுள்ளோருக்கே பரலோகம் சொந்தம் (மத் 5:3). பொருளாதார ஆசீர்வாதங்களையும் உடலுக்கடுத்த நன்மைகளையுமே பிரதானமாய்க் கொண்டுள்ள நவீன உபதேசம் ஒரு கொள்ளை நோய் போலக் கிறிஸ்துவத்தில் பரவியுள்ளது (பிலி 3:17-19). இது “வேறொரு சுவிசேஷம்.” இவ்வுலக வாழ்வுக்காக மட்டும் நாம் கிறிஸ்துவின்மேல் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாய் இருந்தால் “நாம் எல்லா மனிதரையும்விடப் பரிதாபத்திற்குரியவர்கள்” என்று திருமறை நம்மை எச்சரிக்கிறது (1 கொரி 15:19).

8. தானதர்மமும் இரண்டாம் வருகையும்

விண்ணரசராய் இயேசு திரும்ப வரும்போது, மக்களைச் “செம்மறியாடுகள்” என்றும் “வெள்ளாடுகள்” என்றும் இரு வகையினராய்ப் பிரிப்பார். செம்மறியாடுகளைத் தமது வலது பக்கத்திற்கும் வெள்ளாடுகளைத் தமது இடது பக்கத்திற்கும் அனுப்பிவைப்பார். வலது பக்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டவர்களைப் பார்த்து, “வாருங்கள், என் பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே, உலகம் உண்டாகுமுன் உங்களுக்காய் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கும் விண்ணரசைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுங்கள்: ஏனென்றால், நான் பசியாயிருந்தேன், எனக்கு உணவு கொடுத்தீர்கள்; நான் தாகமாயிருந்தேன், எனக்குப் பானம் கொடுத்தீர்கள்; நான் ஆடையில்லாதிருந்தேன், எனக்கு ஆடை கொடுத்தீர்கள் ... என்பார். அப்பொழுது அந்த நீதிமான்கள் அவரிடம், ‘ஆண்டவரே, நாங்கள் எப்பொழுது உம்மைப் பசியுள்ளவராய் ... தாகமுள்ளவராய் ... ஆடையில்லாதவராய்க் கண்டோம்’ என்று கேட்பார். அதற்கு விண்ணரசர், எனது சகோதரராகிய இந்தச் சிறியரில் ஒருவனுக்கு எதைச் செய்தீர்களோ அதை எனக்கே செய்தீர்கள் என்பார்.” இடது பக்கம் நிற்பவர்களையோ “நித்திய தண்டனைக்குள்ளும் அக்கினிக்குள்ளும்” அனுப்பிவைப்பார் (மத் 25:31-46). பிரிய நண்பரே, இறைச்செய்தி இதிலும் தெளிவாய் இருக்க முடியுமோ?

இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் இயேசு சொன்னது: “நீ விருந்துபண்ணும் போது ஏழைகளையும் உடல் ஊனமுற்றோரையும் கால் ஊனமுற்றோரையும் பார்வையற்றோரையும் அழைத்திடு. அப்பொழுது நீ பாக்கியவானாயிருப்பாய்; அவர்கள் உனக்குக் கைம்மாறு செய்ய முடியாது; நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதலில் உனக்குக் கைம்மாறு செய்யப்படும்” (லூக் 14:12-14). இல்லாதோரால் பரலோகம் நிரம்பி வழியும் (1 கொரி 1:26-29). ஏழைகளுக்கு உதவ முடியாத அளவுக்கு நம்மில் எவரும்

ஏழையல்ல. உங்கள் தேவைக்கும் அதிகமாய்க் கடவுள் உங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பாரானால் அது தேவையிலிருப்போரோடு பகிர்ந்து கொள்வதற்காகவே. நீங்கள் பரலோகத்திற்குப் பணத்தை எடுத்துச் செல்ல முடியாது; ஆனால் முன்னதாகவே அங்கு அனுப்பிவைக்கலாம்! விண்ணுலகில் செல்வம் சேர்க்க ஒரே வழி மண்ணுலகிலுள்ள எளியவரோடு அதைப் பகிர்ந்துகொள்வதே (மத் 6:19-21). கொழுத்த சம்பளம் வேண்டுமென்று பைத்தியமாய் அலையும் நமது இன்றைய வாலிபர், நங்கையர் காதுகளில் அன்று பணக்கார வாலிபன் ஒருவனிடம் இயேசு சொன்ன வார்த்தைகளை உரக்க ஒலிக்கவேண்டும்: “உனது உடைமைகளை விற்று ஏழைகளுக்குக் கொடு; அப்பொழுது பரலோகில் உனக்குச் செல்வம் சேரும். பின்பு என்னைப் பின்பற்றி வா” (மத் 19:21). லூக்கா நற்செய்தி நூலில் வாசிக்கும் இரு செல்வந்தரின் கதைகளை மறந்துவிடாதிருங்கள் (லூக் 12:16-21; 16:19-31). பரலோகவங்கியில் பணம் சேமிக்கத் துவங்கிவிட்டீர்களா? இப்பொழுது அங்கு உங்கள் கணக்கில் எவ்வளவு இருக்கிறது?

9. பாடுகளும் இரண்டாம் வருகையும்

இயேசுவானவரது கடைசிப் பிரசங்கம் யோவான் 14,15,16ஆம் அத்தியாயங்களில் தரப்பட்டுள்ளது. துன்பங்களும் துக்கங்களும் நிறைந்த இவ்வுலகிலிருக்கும் நம்மைத் தேற்ற இப்பிரசங்கத்தில் நிகரற்ற வாக்குகளுண்டு. யோ 14:1-3, “உங்கள் இருதயம் கலங்கவேண்டாம் ... என் பிதாவின் வீட்டில் அநேக வாசஸ்தலங்கள் உண்டு ... உங்களுக்காய் ஓரிடத்தை ஆயத்தம்பண்ணப் போகிறேன் ... நான் இருக்குமிடத்தில் நீங்களும் இருக்கும்படி நான் மறுபடியும் வந்து உங்களை என்னிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுவேன்!” யோ 16:33. “உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு; ஆனாலும் தைரியமாயிருங்கள்; நான் உலகின்மீது வெற்றிகொண்டுவிட்டேன்!” இவ்விரு பகுதிகளும் இப்பிரசங்கத்தின் முதலும் முடிவுமான வார்த்தைகள் என்பது எத்தனை ஊக்கம்!

இவ்வுலகில் பாடுகளே இல்லாதவர் எவருமில்லை. இறைமக்களுக்கு அவை கூடுதலாகவே இருக்கும். கிறிஸ்துவானவர் தமது சிலுவை மரணத்தின் மூலம் நம்மை “நியாயப்பிரமாணத்தின் சாபத்திலிருந்து” மீட்டுவிட்டார் (கலா 3:13). ஆனால், நோய்கள், வேதனை மற்றும் மரணம் போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய “மனித விழுகையின் சாபத்திலிருந்து” நாம் இன்னும் முழுவதும் விடுவிக்கப்படவில்லை

(ஆதி 3:16-19). கிறிஸ்து திரும்ப வரும்போதுதான் இந்தச் சரீர் மீட்பாகிய விடுதலை நமக்குக் கிட்டும். இதைக் குறித்து அப்போஸ்தலன் பவுல் எழுதியிருப்பதைக் கவனியுங்கள்: “நமக்குத் தெரிந்திருக்கிறபடி, இதுவரை படைப்பு அனைத்தும் ஏகமாய்த் தவித்துப் பிரசவ வேதனைப் படுகிறது. படைப்பு மட்டுமல்ல, நாம் ஆவியின் முதற்கனிகளைப் பெற்றிருந்தாலும் நமது சரீர் மீட்பாகிய புத்திர சவீகாரம் வருவதற்குக் காத்திருந்து நமக்குள்ளே தவிக்கிறோம்” (ரோ 8:22,23). பவுல் மேலும் சொல்வது: “இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி நம்மிடம் வெளிப்படவிருக்கும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவை அல்ல” (வச 18). இப்பொழுது அல்ல, நாம் புதிய வானம் புதிய பூமிக்குள் நுழையும்போதுதான் “தேவன் நமது கண்ணீர் யாவையும் துடைப்பார்” (வெளி 21:1-4). அதுவரை, நமது “உடலிலுள்ள முள்” எதுவாயினும் அவர் “கிருபை” நமக்குப் போதும்; நமது பலவீனத்தில் அவரது “பலம்” நம்மைத் தாங்கும் (2 கொரி 12:7-10).

தேவ பக்தியாய் நடப்பது, கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் பறை சாற்றுவது ஆகியவற்றிற்காகவும் நாம் பாடுபடவேண்டியதிருக்கும் (அப் 14:22; 2 தீமோ 3:12; மத் 10:16-22). ஆனால், இவற்றையெல்லாம் நாம் பொறுமையாய்ச் “சகித்தால்,” கிறிஸ்துவோடு நாம் “அரசாளுவோம்” (2 தீமோ 2:11,12). இரத்தசாட்சிகளாய் மாளுவோர் “ஜீவ கிரீடமும்” “வெண்ணுடையும்” பெற்றுப் பாராட்டப்படுவர் (வெளி 2:10; 6:9-11).

மனுக்குலத்தின் படுமோசமான எதிரி மரணம்தான். உங்களுக்கு அருமையான எவரையேனும் நீங்கள் இழக்கக் கொடுத்திருக்கலாம். துக்கிப்பது இயல்புதான். ஆனால் “நம்பிக்கையில்லாதவர்களைப் போல” நாம் துக்கிக்கக்கூடாது (1 தெச 4:13). நாம் எதிர்நோக்கியிருக்கும் நாள் இதோ: “கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனுடைய சத்தத்தோடும், தேவ எக்காளத்தோடும் வானத்திலிருந்து இறங்கி வருவார்; அப்பொழுது கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் முதலாவது எழுந்திருப்பார்கள். பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாமும் கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டுபோக, மேகங்கள்மேல்... எடுத்துக்கொள்ளப்படுவோம்.” இவ்விதம் நமக்கு அருமையானவர்களோடு இணைக்கப்பட்டு “எப்பொழுதும் கர்த்தருடன் இருப்போம்.” இந்த வார்த்தைகளால் நாம் நம்மையும் பிறரையும் தேற்றிக்கொள்வோம் (வச 16-18).

10. ஆத்துமாதாயமும் இரண்டாம் வருகையும்

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனின் அடிப்படை அழைப்பு மற்றவர்களைக் கிறிஸ்துவிடம் கொண்டுவருவதே (மத் 4:19). பிறரைத் திருத்தவே நாம் திருத்தப்பட்டோம். பிறரை ஆறுதல்படுத்தவே நாம் ஆறுதல் பெற்றோம். பிறரை ஆசீர்வதிக்கவே நாம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டோம். தனது சக மனிதருக்கு மோட்சம் செல்லும் பாதையைக் காட்டுவதைவிட உயரிய பணி கிறிஸ்தவனுக்குக் கிடையாது! நாம் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை குறித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்; அவருடைய முதல் வருகையைக் குறித்தே கேள்விப்படாத கோடா கோடி மக்கள் உண்டே. பிரிய கிறிஸ்தவ நண்பரே, இவர்களுக்கு யார் பொறுப்பு? நீங்கள் பொறுப்பாளிகள் இல்லையென்றால், வேறு யார்?

கிறிஸ்து இன்று “இரட்சகர்” (1 தீமோ 1:15). நாளை அவர் “நியாயாதிபதியாய்” வருவார் (2 தீமோ 4:1). இன்றே மக்களுக்குக் கிறிஸ்துவை அறிமுகம் செய்யுங்கள். திருவிவிலியம் கூறும் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்: “இதோ, எல்லாருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பு கொடுப்பதற்கும், அவர்களில் அவபக்தியுள்ளவர்கள் யாவரும் அவபக்தியாய்ச் செய்து வந்த அவபக்தியான செயல்களுக்காகவும், தமக்கு விரோதமாய் அவபக்தியுள்ள பாவிகள் பேசிய கடுஞ்சொற்கள் எல்லாவற்றிற்காகவும், அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கும், ஆயிரமாயிரமான தமது பரிசுத்தவான் களோடு கர்த்தர் வருகிறார்” (யூதா 14,15). இவர்களை இந்த “அக்கினி யிலிருந்து இழுத்து இரட்சிக்கும்படி” நாம் செயலில் இறங்குவோம் (வச 22,23). கிறிஸ்தற்றோர் அழிவர், அழிந்தே போவர். பரலோகம் செல்ல ஒரே வழி கிறிஸ்துவே (யோ 14:6; அப் 4:12).

நீங்கள் எத்தனை ஆண்டுக் கிறிஸ்தவர்? இதுவரை கிறிஸ்தவரல்லாதோர் எத்தனை பேரைக் கிறிஸ்துவிடம் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள்? ஆண்டுக்கு ஒருவரையாவது? உங்கள் அயலகம், சந்தை வெளிகள், கிராமங்கள், மருத்துவமனைகள், சிறைச்சாலைகள் இதுபோன்று எங்கெல்லாம் முடியுமோ அங்கெல்லாம் சென்று மக்களுடன் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள். போதை மருந்துகள், சீர்கெட்ட பாலிய நடத்தைகள், ஆபாசமான படங்கள், போன்றவற்றால் தங்களை அழித்துக்கொண்டிருக்கும் வாலிபர் நங்கையருக்கு நற்செய்திப்பணி யாற்ற இளைஞர் இயக்கங்களின் குழுக்களோடு இணைந்து செல்லுங்கள். கிறிஸ்து மட்டுமே இவர்களை இப்பாவக் கட்டுகளிலிருந்து

விடுவிக்க முடியும் (யோ 8:34,36). சந்திக்கப்படாதோர், மந்தையில் சேராதோர், பின்தங்கியோர், ஒதுக்கப்பட்டோர், நசுக்கப்பட்டோர் போன்றோர் நடுவில் அருட்பணியாற்றும் மிஷனரி இயக்கங்களுக்கு வாரி வழங்குங்கள். இவ்வித மக்களிடம் மிஷனரிகளை நாம் அனுப்பிவைக்காவிடில் அவர்கள் அங்கு எப்படிச் செல்லுவார்கள்? (ரோ 10:13-15). மேய்ப்பனில்லாத கோடிக்கணக்கான ஆடுகள் கிறிஸ்துவின் மந்தைக்குள் வந்து சேரும்படி அவர்களுக்காய் மன்றாடுங்கள் (மத் 9:36-38; யோ 10:16).

சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதில் உங்களுக்கிருக்கும் தயக்கங்களிலிருந்து வெளி வாருங்கள். கிறிஸ்துவையும் அவரது வார்த்தைகளையும் குறித்து வெட்கப்படாதேயுங்கள் (ரோ 1:16). அவரது எச்சரிப்பைக் கவனியுங்கள்: “விபசாரமும் பாவமுமுள்ள இந்தச் சந்ததியில் என்னைக் குறித்தும் என் வார்த்தைகளைக் குறித்தும் எவன் வெட்கப்படுவானோ, அவனைக் குறித்து மனுமகனும் தமது பிதாவின் மகிமை நிறைந்தவராய் பரிசுத்த தூதரோடு வரும்போது வெட்கப்படுவார்” (மாற் 8:38). அதே வேளையில் அவர் தந்துள்ள வாக்கைக் கவனியுங்கள்: “ஒருவன் எனக்கு ஊழியம் செய்தால் அவனைப் பிதாவானவர் கனம்பண்ணுவார்” (யோ 12:26). பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கு முன்னர் கிறிஸ்துவின் சீடர் சரியான கோழைகளாயிருந்தனர். பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்கள் மீது வந்திறங்கியபோதோ, சுவிசேஷத்தைத் தைரியமாய் முழங்க அவர்கள் வல்லமை பெற்றனர் (அப் 1:8; 4:31). உங்களைப் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பும்படி கடவுளிடம் கேளுங்கள் (லூக் 11:13). ஆவியின் நிறைவைப் பெற்றுள்ளோருடன் சேர்ந்து ஜெபியுங்கள். பரிசுத்தாவியானவரின் வல்லமை மற்றும் வரங்கள் மூலம் நீங்கள் வெற்றியுள்ள ஆத்துமாதாயகராய்த் திகழலாம். கிறிஸ்து திரும்ப வரும்போது, நீங்கள் ஆத்துமாதாயகருக்குரிய “கிரீடத்தைப்” பெற்றுக்கொள்வீர்கள் (1 தெச 2:19). இதோவொரு திருவாக்கு; தானி 12:3, “அநேகரை நல்வழிக்குக் கொண்டு வந்தவர்கள் என்றென்றும் சதா காலமும் நட்சத்திரங்கள் போல் பிரகாசிப்பார்கள்!”

சுருங்கக் கூறின் —

1. பாவங்களிலிருந்து உண்மையாய் மனந்திரும்புங்கள்.
2. திருமறையைக் கிரமமாய்த் தியானியுங்கள்.
3. பரிசுத்தத்தில் சமரசமின்றி வளருங்கள்.
4. ஊக்கமாய், விழித்திருந்து ஜெபியுங்கள்.

5. ஒருவரோடொருவர் அன்புடன் வாழுங்கள்.
6. இறைமக்களோடு தாராளமாய் ஐக்கியப்படுங்கள்.
7. கடவுள் தந்த தாலந்துகளை உத்தமமாய்ப் பயன்படுத்துங்கள்.
8. ஏழை எளியவருக்குத் தயாளமாய் உதவுங்கள்.
9. பாடுகளைப் பொறுமையுடன் சகித்திடுங்கள்.
10. கிறிஸ்துவுக்காய்த் தைரியமாய்ச் சாட்சி பகருங்கள்.

கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை தேவனது பார்வையில் அவ்வளவு அருமையாயிருப்பதால் அவரது பிரசன்னமாகுதலை “விரும்பும்” யாவருக்கும் கூட அவர் “நீதியின் கிரீடத்தை” தந்தருளுவார் (2 தீமோ 4:8). அவரது வருகையை “விரும்புவதுதான்” அதற்காய் “ஆயத்தப்பட” நம்மை ஊக்குவிக்கும்! ஒரு வாக்குத்தத்தத்தோடும் வேண்டுகளோடும் பைபிள் முற்றுப்பெறுகிறது: வெளி 22:20, “மெய்யாகவே நான் சீக்கிரமாய் வருகிறேன்!” “ஆமென், கர்த்தராகிய இயேசுவே, வாரும்!”